

2016. július 24.

Nyíregyháza

Istentisztelet

„¹Nem szeretném, ha nem tudnátok, testvéreim, hogy atyáink mindnyájan a felhő alatt voltak, és mindnyájan a tengeren mentek át,²és mindnyájan megkeresztelkedtek Mózesre a felhőben és a tengerben. ³Mindnyájan ugyanazt a lelki eledelt ették, ⁴és mindnyájan ugyanazt a lelki italt itták, mert a lelki kősziklából ittak, amely velük ment. Az a kőszikla pedig a Krisztus volt. ⁵De többségükben nem lelte kedvét az Isten, úgyhogy elhullottak a pusztában. ⁶Mindez példává lett a számunkra, hogy ne kívánjunk gonosz dolgokat, amint ők kívántak. ⁷Bálványimádók se legyetek, mint közülük némelyek, amint meg van írva: „Leült a nép enni, inni, és felkelt játszani.” ⁸De ne is paráználkodjunk, mint ahogy közülük némelyek paráználkodtak, és elestek egyetlen napon huszonháromezren. ⁹Krisztust se kísértsük, ahogyan közülük némelyek kísértették, és elpusztultak a kígyóktól. ¹⁰De ne is zúgolódjatok, mint ahogyan közülük némelyek zúgolódtak, és elveszítette őket a pusztító angyal. ¹¹Mindez pedig példaképpen történt velük, figyelmeztetésül íratott meg nekünk, akik az utolsó időkben élünk. ¹²Aki tehát azt gondolja, hogy áll, vigyázzon, hogy el ne essék! ¹³Emberi erőt meghaladó kísértés még nem ért titeket. Isten pedig hűséges, és nem hagy titeket erőtökön felül kísérteni; sőt a kísértéssel együtt el fogja készíteni a szabadulás útját is, hogy el bírjátok azt viselni.” I Kor 10,1-13

Szeretett Gyülekezet!

Drága testvérek!

Mai istentiszteletünkön egy olyan témával foglalkozunk, amely a Krisztus-követésben, a keresztyén hitben elengedhetetlen. Amellyel nagyon sok templomba járó, magát keresztyén embernek vallónak is gondja, problémája van. Az ENGEDELMESSÉG. A feltétel nélküli engedelmesség. Azért vannak problémáink ezzel, mert a gyári alapbeállításunk az engedetlenség. Ez már megmutatkozik egészen kicsi korban. A gyermeknek az első szavai, amit megtanulnak mondani az apa, anya mellett az a nem, s csak később mondja azt a szót, hogy igen. A nemet sokkal hamarabb fogja mondani. Mind a három gyermekemnél, s valószínű, hogy Emmácskánknál sem lesz ez másképpen, mind a három gyermekemnél a „nem” szócska hamarabb hagyta el az ajkát, mind az igen. S ahogy nőnek a gyermekek, ezek a „nemek” egyre gyakrabban fordulnak elő. A nevelésben is a legnagyobb küzdelem az engedetlenséggel van. Ez így volt a szépszüleink, a dédszüleink, a nagyszüleink és a szüleink életében is, de így volt

ez a mi életünkben is. S ne legyenek kétségeink, így lesz ez a gyermekeink, az unokáink, a dédunokáink életében. Az emberiséget végig kíséri az engedetlenség, azaz az engedelmisség hiánya. Néhány hónappal ezelőtt édesanyám azt mondja nekem, hogy a gyermekeim nála olyan jók. Soha nincs velük semmilyen probléma. Perszem – mondtam neki –, ha mindent megengedsz nekik, akkor nem is lesz, ha nem konfrontálódasz velük, akkor nem lesz problémád az engedelmisséggel, de akkor te fogsz engedelmeskedni nekik, nem pedig ők neked. Figyeld meg, ha valami nem úgy történik, ahogy ők akarják, akkor nemet fognak neked mondani. Ezért nagyon veszélyes, amikor nagyszülők és szülők szeretnének „népszerűek” lenni az unokáknál, meg a gyermekeiknél, akkor mindent megengednek nekik. Kedves szülők, nagyszülők! Ne népszerűek akarjatok lenni, mert azzal hosszútávon tönkreteszitek gyermekeiteket, unokáitokat, hanem legyetek következetesek és tartsátok fontosnak az engedelmisséget. Az a gyermek, akit a szülők nem nevelnek engedelmisségre, az a gyermek a szülő fejére fog nőni! Amelyik gyermek életéből kimarad az engedelmisség, az egész életében engedetlen lesz!

Ezért fontos, hogy a gyermekeinknél ne népszerűek legyünk! A minap egy boltban vártam, hogy kiszolgáljanak, s arra lettem figyelmes, hogy a gyermek hogyan beszél az édesanyjával. Nem csupán a gyermek viselkedésére, szavaira, hanglejtésére figyeltem fel („Jaj anya, nőjél már fel, vedd már észre, hogy milyen marhaságot mondasz!”), hanem az édesanya reakciójára. Tudniillik, semmilyen reakció nem volt. Nem volt figyelmeztetés, nem volt számonkérés, nem volt helyreigazítás, semmi. Még az édesanya húzta be fülét, farkát. A gyermek végig olyan bunkón, tisztetlenül beszélt szegény édesanyjával, hogy már azon gondolkodtam, hogy odamegyek és szólok a gyermeknek, hogy milyen hangnem és milyen stílus ez. Ilyen az, amikor egy gyermek a fejére nő a szüleinek. Itt az engedelmisségnek a szikrája sem volt látható. S tudjátok, ahol nincs engedelmisség, ott nem lesz tisztelet sem. Gyülekezetünkben van egy 9 gyermekes édesanya, édesapa, s mindig úgy csodálom, ahogy azok a gyermekek, mind kivétel nélkül, pedig már egy kivétellel mindenki házas, úgy csodálom, amilyen tisztelettel beszélnek a szüleikkel. Egész életükben engedelmisségre voltak nevelve, s az a szeretet-léggör, ami

körülöttük van, azt olyan jó látni. Volt számonkérés, volt engedelmességre való nevelés, s mindez a szeretet jegyében és van tisztelet. Miért beszél erről? Mert ezen az emberi oldalon lehet letapintani az engedelmesség és az engedetlenség kérdését. Ez az engedetlenség nem csupán az emberi oldalon jelentkezik, hanem ugyan ez tapasztalható az Isten irányában is. Ha nincs engedelmesség Isten iránt, akkor nem lesz tisztelet sem. Már pedig Isten nem népszerű Isten akar lenni! Ő engedelmességet akar! Az Isten-követés alapfeltétele a feltétel nélküli engedelmesség! Engedetlenséggel nem lehet Isten követni! Aki nem szereti Istent, nem fog neki engedelmeskedni, aki nem engedelmeskedik Istennek, az nem fogja tisztelni. Ezt nagyon szépen le lehet vezetni és lehet is látni emberek életében. A Bibliában több történet is van az engedetlenség példajaként. Többek között az, amiről Pál apostol beszél ebben a korintusi levélben a pusztai vándorlás kapcsán. Egy másik történet is eszembe jut, amit Sámuel könyvében olvashatunk. Saul, aki Izrael királya, engedetlen volt Istennel szemben. Isten mondott neki valamit: „¹⁸**Azután ezzel a megbízással küldött utadra az ÚR: Menj, és irtsd ki a vétkes**

amálékiakat, harcolj ellenük, míg csak nem végzel velük!
¹⁹**Miért nem hallgattál az ÚR szavára? Miért estél neki a zsákmánynak, és miért követtél el olyat, amit rossznak lát az ÚR?”** [...] „²²**Akkor ezt mondta Sámuel: Talán ugyanúgy tetszik az ÚRnak az égő- és a véresáldozat, mint az engedelmesség az ÚR szava iránt? Bizony, többet ér az engedelmesség az áldozatnál, és a szófogadás a kosok kövérjénél!** ²³**Olyan az engedetlenség, mint a varázslás vétke, és az ellenszegülés, mint a bálványimádás. Mivel te megvetted az ÚR igéjét, ő meg elvetett téged, és nem leszel király!”** I Sám 15,18-19.22-23.

A feltétel nélküli engedelmesség kérésének és az engedetlenségnek lehetünk szemtanúi ebben a történetben. Isten valamivel megbízta Sault. Egy nagyon fontos feladatot bízott rá, olyan feladatot, amely hosszú távon ki hat mind Saul, mind a nép életére. De ő nem engedelmeskedett Istennek! Isten valamit mondott, valamit kért, de Saul nem teljesítette azt, nem engedelmeskedett Isten kérésének. S ennek aztán meglelt a súlyos következménye. Mert Istennek a legfontosabb az engedelmesség. Ha valaki sze-

retné Őt követni, akkor feltétel nélkül engedelmeskednie kell. Ez tudom, hogy sokaknak nem tetszik. A katonaságnál elképzelhetetlen, illetve elképzelhető, de annak nagyon súlyos következménye van, elképzelhetetlen, hogy egy ezredes, egy tábornok mond valamit, s azt egy százados, egy tizedes, egy közlegény ne teljesítse. Az egész katonaság a fegyelemre és az engedelmességre épül. Ha nem lenne, összeomlana a rendszer. Ha a parancsnok mond valamit a fronton, akkor a katonák nem azt teszik, amit a kedvük szerint szívesen tennének, hanem parancsot teljesítenek, engedelmeskednek. Egy parancsnok azzal az „igénnyel” lép fel, hogy feltétel nélkül engedelmeskedjenek neki egy cél érdekében. Isten is azzal az igénnyel lép fel, hogy akik Őt szeretnék követni, azok feltétel nélkül engedelmeskedjenek Neki! De ezt csak azoktól várja, akik Őt szeretnék követni. Én nem voltam katona, nem voltam sorkatonai szolgálatos, most sem vagyok az, ezért ha most odajönne hozzám egy parancsnok, s parancsolna nekem valamit, akkor annak a parancsnak nem kell eleget tennem, mert nem vagyok katona, nem vagyok benne a rendszerbe. Ezért mondja Jézus: „²⁴**Ezután Jézus így szólt tanítványaihoz: „Aki**

követni akar, tagadja meg magát, vegye fel keresztjét és kövessen.” Mt 16,24. Az övéinek mondja, aki követni akar! Az övéitől vár engedelmességet. Ezért nagyon fontos, hogy a keresztyének engedelmességben járjanak! Amit Isten mond, azt vedd komolyan! Amit kér tőled, annak engedelmeskedj! Mert az övéitől ezt a feltétel nélküli engedelmességet várja. Ő nem akar népszerű lenni ebben a világban, nem népszerűséghajhász, hanem Ő engedelmességet vár azoktól, akik Őt szeretnék követni. Istennek sokkal jobban fáj, hogy az övé nem engedelmeskednek Neki, mint hogy azok, akik nem hisznek Őbenne, nem járnak Vele. Ezért mondja Jézus: „**Ha valaki követni akar...**” Mk 8,34, nem kötelező, de aki arra szánja el magát, hogy követi Jézust, tudja, hogy az engedelmességgel és önmegtagadással jár. A Krisztuskövetés nem önmegvalósítás, hanem feltétel nélküli engedelmesség. Alávetem magamat annak, amit Ő mond! Ezért nehéz engedelmességben járni, mert az én engedetlen életemet alávetem Neki! Folyamatosan engedetlenségben éltem, lázadtam, engedetlen voltam a szüleimmel, Istennel szemben, de most engedelmisségben szeretnék járni. Nem az lesz számomra fontos, amit én

mondok, hanem az, amit Ő mond. S ezt nem kényszerből teszem, hanem azért, mert meg vagyok győződve arról, hogy ez a javamat szolgálja. Mert úgy ismertem meg Istent Krisztusban, hogy Ő a javamat akarja, Ő jót szeretne nekem, ezért is halt meg értem. Nem önmagának élt, nem öncélúan élt, hanem értem élt és halt! Ezért fontos az engedelmesség! A hívők életében ezért fontos engedelmisségben járni, mert az engedetlen hívő rossz példa! Az engedetlen hívő gyalázza Istent és az Ő ügyét. Ha te gyalázni akarod Istent, akkor légy engedetlen, mert tudd meg, hogy az engedetlenségeddel Őt gyalázod. Ha szeretnél az Ő dicsőségére élni, akkor kövesd Őt és engedelmeskedj Neki! Mert ez szolgálja a te javadat! Aki Őt követi és engedelmisségben éli az életét, abban kedvét leli Isten, de – ahogy fogalmaz az Ige – „**5többségükben nem lelte kedvét az Isten, úgyszólván elhullottak a pusztában.**” Az Ő népében, akik nem jártak engedelmisségben, azokban nem lelte kedvét, azokban Isten nem tudott gyönyörködni. A 147. zsoltár olyan szépen megfogalmazza ezt: „**10Nem paripák erejében telik kedve, nem is a férfi lábszáráiban gyönyörködik; 11Az őt félőkben gyönyörködik az Úr, a**

kik kegyelmében reménykednek.” Zsolt 147,10-11. Akik szeretik Őt, akik követik Őt, akik engedelmisségben járnak, azokban gyönyörködik Isten. Vajon a te meg az én életemben gyönyörködik-e Isten? Tudunk-e feltétel nélkül engedelmisségben járni. Gárdonyi Géza olyan szépen fogalmazza meg az Isten rabjai című könyvében az engedelmisséget: „*Hogy égi ember lehess itt a földön, először is engedelmisséget kell fogadnod. Mert, látod, csak az engedelmes ember vezethető. Éppúgy, mint az engedelmes állat. Ha a lovat a maga eszére bocsátjuk, nem halad jó úton.*”. Valóban csak az engedelmes ember vezethető, csak azt tudja Isten vezetni, pásztorolni. Istennek olyan emberekre van szüksége, akik hátrébb tudják helyezni önmagukat, önmaguk érdekeit, mert tudják, hogy az szolgálja leginkább az ő érdekeiket, ha Krisztust követi és Neki engedelmeskednek! Még pedig úgy, ahogy Krisztus is engedelmeskedett! A Filippi levélben így ír erről Pál: „**5Az az indulat legyen bennetek, ami Krisztus Jézusban is megvolt: 6mert ő Isten formájában lévén nem tekintette zsákmánynak, hogy egyenlő Istennel, 7hanem megüresítette önmagát, szolgai formát vett fel, emberekhez ha-**

sonlóvá lett, és magatartásában is embernek bizonyult; ⁸megalázta magát, és engedelmeskedett mindhalálig, mégpedig a kereszthalálig. ⁹Ezért fel is magasztalta őt Isten mindenek fölé, és azt a nevet adományozta neki, amely minden névnél nagyobb, ¹⁰hogy Jézus nevére minden térd meghajoljon, mennyieiké, földieké és földalattiaké; ¹¹és minden nyelv vallja, hogy Jézus Krisztus Úr az Atya Isten dicsőségére.” Fil 2,5-11. Krisztus engedelmessége állhat előttünk példaként, hogy mi is Őhöz igazítva életünket engedelmességben járjunk Őbenne, hogy gyönyörködhessen bennünk az Úr! Hogy példák, a hit példái legyünk ebben a világban!

Drága Gyülekezet! Kedves Nyíregyházi evangélikusok!
Ha szeretnétek, hogy az Úr kedvét lelje benneteket? Kövessétek Őt, engedelmeskedjétek mindabban, amit Ő mond, akkor így lehettek a hit példái. Isten nem népszerűséget kíván tőletek, hanem engedelmességet abban, amit Ő mond! Vegyétek komolyan Őt, higgyétek szavának és éljétek meg a mindennapokban! Így engedelmeskedhettek Neki!